

UNIFICAREA ADMINISTRATIVĂ A FOCȘANILOR 10 IULIE 1862

Horia Dumitrescu

În ceea ce privește reședința de județ, până în 1859 „*Particularitatea sa era dată mai ales de faptul că despărțit în două – Focșanii Moldovei și Focșanii-Munteni de un braț al Milcovului numit Milcovelul ce forma hotarul, orașul întruchipa în acea vreme situația celor două țări surori. Desființarea hotarului de la Focșani echivala cu unirea celor două principate surori și crea premisele punerii temeliei statului național român*”¹ După dubla alegere a lui Alexandru Ioan Cuza s-a vorbit, fără a deveni însă realitate istorică, ca Focșanii să fie centrul administrativ al noului stat. În schimb, în orașul de pe Milcov, se instala sediul Comisiei Centrale instituită în temeiul art. 27 din Convenția de la Paris din 7 / 19 august 1858. Ea a fost declarată constituită prin Ordonanța dată de domnitorul Alexandru Ioan Cuza la 9 aprilie 1859 prin care convoca membrii ei – 16 la număr, adică 8 de fiecare Principat – în ziua de 1 mai. Erau prezente personalități de primă mărime: Mihail Kogălniceanu, Nicolae Suțu, Vasile Mălinescu, Ludovic Steege, Cristache Tell, Ștefan Golescu, Costache Filipescu, Ioan Florescu, Grigore Cuza, Costache Brăiloiu, Grigore Sturza ș.a. Oficial, lucrările Comisiei Centrale s-au deschis la 10 mai 1859 și s-au

¹ G. Carcadia, **Considerații privind Unirea orașului Focșani** în „Vrancea. Studii și comunicări”, vol.II, București, 1979, p.85

desfășurat în casele comisului Scarlat Bontaș, de unde, peste un an, s-au mutat în casele lui Dimitrie Dăscălescu (aici a funcționat în perioada 23 aprilie 1861 – 16 februarie 1862), beneficiind de una din cele mai înzestrate tipografii – în fapt, prima din Focșani.

În ședința Comisiei Centrale din 9 septembrie 1859 s-a prezentat **moțiunea** redactată de Mihail Kogălniceanu în care se sublinia că „*Focșanii, rezidența actuală a Comisiunii Centrale, devenit prin însuși acest fapt un oraș comun ambelor Principate, Orașul unirist, până astăzi încă se află despărțit în Focșanii Moldovei și în Focșanii Valachiei. Așa vedem în el: două poliții, două municipalități, două comenzi de pompieri, două școli etc.. Dualismul și separatismul care roade Principatele – Unite își arată mai cu deosebire tristele lor efecte în orașul Focșani, numai din cauza îndoitelor autorității care ades se porolisează una prin alta, când chiar nu se combat, acest oraș nu se poate dezvolta*”.²

Moțiunea la care au subscris 9 membri ai Comisiei Centrale releva necesitatea unificării celor două părți ale orașului. Paralel cu Comisia Centrală, la Focșani funcționează și Înalta Curte de Justiție și de Casație pentru cele două prefecturi: Putna și Râmnicu Sărat.

În felul acesta, Focșanii deveneau a treia capitală a țării.³

Dar problema unificării orașului era departe de a fi realizată în practică. Protocolul ședinței Comisiei Centrale din 23 noiembrie 1859 în legătură cu unificarea autorităților locale ale orașului Focșani rămâne, în continuare, un deziderat.

De abia după recunoașterea definitivă a Unirii Principatelor, încetarea activității Comisiei Centrale prin Legea din 14 februarie 1862 și mutarea Curții de Casație la București, măsurile luate de primul guvern unit condus de Barbu Catargiu vor apropia pe focșăneni de visul lor.

² Arhivele Naționale Istorice Centrale (în continuare se va cita ANIC), fond Comisia Centrală de la Focșani, dosar nr.102/1859, f.712

³ G. Carcadia, *op.cit.*, p.91

În ședința din 7 martie 1862 Consiliul de Miniștri a hotărât că „municipalitatea va fi una pentru tot orașul Focșani prin întrunirea celor două de astăzi în ființă”⁴, iar reședința județului Râmnicu Sărat se muta din Focșani în orașul cu același nume⁵.

Cu prilejul trecerii domnitorului Alexandru Ioan Cuza prin Focșani – 9 mai 1862 – cetățenii îi cer aplicarea cât mai grabnică a măsurilor menite să realizeze în fapt unificarea orașului „care a avut un frumos trecut și care numai de la Înălțimea voastră așteaptă un frumos viitor”⁶.

La 14 iunie 1862 locotenentul Millu comunica ministrului de Război desființarea frontierei Focșani – Moldova, iar la 6 iulie Alexandru Ioan Cuza emite Decretul nr.476 care unifica Focșanii, iar câteva zile mai târziu – 10 iulie – un alt Decret al domnitorului stipula la art.2 „Ambele părți ale orașului Focșani de dincoace și dincolo de Milcov, vor forma în viitor un singur oraș, care va fi reședința județului Putna”⁷, stipulație ce se regăsește și în Jurnalul Consiliului de Miniștri din aceeași zi.⁸ Concomitent, se recomanda ca lucrările de unificare „să fie conduse de adevăratul spirit al Unirii, să se înțeleagă bine că toți membrii (comisiei) sunt desemnați spre a lucra pentru binele și înflorirea orașului întreg”⁹, „că nu mai există Focșani Munteni și Focșani Moldova, că nu mai există decât o singură casă”¹⁰

⁴ Arhivele Naționale Vrancea (în continuare se va cita ANVn), fond Consiliul Municipal al orașului Focșani - Țara Românească, dosar nr. 4/1862, f.43

⁵ Ibidem

⁶ ANIC, fond Ministerul de Interne, dosar nr.259/1862, f.81

⁷ „Monitorul Oficial”, nr.152 din 12 iulie 1862, p.615

⁸ Ibidem

⁹ ANVn, fond Consiliul Municipal al orașului Focșani - Țara Românească, dosar nr. 4/1862, f.134

¹⁰ Ibidem, f.99

Are loc prima ședință comună a celor două municipalități în care se stabilesc măsurile ce trebuiau luate pentru aplicarea Decretului domnesc.

Atmosfera existentă în oraș este greu de exprimat în cuvinte. Prefectul Robescu telegrafia Ministerului de Interne că „*Entuziasmul focșănenilor pentru definitivă unire a aceluia oraș este la culme*”¹¹

Și ca Unirea să fie completă, la 23 iulie 1862, „*Consiliul municipal văzând necesitatea ce urmează*” hotărăște „*ca și comenzile de foc să se întrunească și să fie sub administrarea unui comandir neputând a mai dăinui de aici înainte separate*”¹²

Prin Ordonanța nr. 1548 din aceeași zi cele două unități „*de dincoace și de dincolo de Milcov*” sunt reunite sub comanda căpitanului Dimitrie Petrov.

Acesta este momentul ales de Istorie ca Focșanii să constituie un singur corp, în care pulsa spiritul nepieritor al Unirii.

¹¹ ANIC, fond Ministerul de Interne, dosar nr. 251/1862, f.92

¹² ANVn, fond Consiliul Municipal al orașului Focșani Țara Românească, dosar nr.4/1862, f.22